

παλαμάκι

παλαμάκι, το, ουσ. [υποκορ. του ουσ. παλάμη], συνήθως στον πλ. **τα παλαμάκια**, επαναλαμβανόμενο χτύπημα των παλαμών ως ένδειξη επιδοκιμασίας ή ενθουσιασμού, τα χειροκροτήματα: «μόλις βγήκε στο μπαλκόνι για να μιλήσει, άρχισαν όλοι τα παλαμάκια». (Λαϊκό τραγούδι: **παλαμάκια, παλαμάκια, να χτυπούν τα τακουνάκια, να χτυπούν τα τακουνάκια στο τσιμέντο στα πλακάκια**).

- **βαράω παλαμάκια**, βλ. λ. **χτυπώ παλαμάκια**.

- **κι εγώ στα παλαμάκια, α.** (στη νεοαργκό) δεν έχω πρόθεση να συμμετέχω ουσιαστικά σε μια υπόθεση παρά μόνο σαν διακοσμητικό στοιχείο, η υπόθεση δε με ενδιαφέρει άμεσα, ώστε να εκτεθώ εγώ προσωπικά: «κάνε εσύ τις διαπραγματεύσεις κι εγώ στα παλαμάκια». **β.** προτροπή σε κάποιον να αναλάβει μια υπόθεση, να ενεργήσει δυναμικά με την υπόσχεση πως θα τον στηρίξουμε ηθικά, πως θα είμαστε δίπλα του: «τώρα που θα τη συναντήσεις, άρχισε εσύ το ψηστήρι κι εγώ στα παλαμάκια, θα σε σιγοντάρω». Από την εικόνα του ατόμου που χορεύει ζεϊμπέκικο και συνοδεύεται από κάποιον άλλο, που του χτυπάει παλαμάκια στο ρυθμό της μουσικής ή από την εικόνα του κλακαδόρο, που επιδοκιμάζει κάποιον κατόπιν παραγγελίας.

- **χτυπώ παλαμάκια, α.** χειροκροτώ: «μόλις ο πρόεδρος τελείωσε την ομιλία του, άρχισαν όλοι να χτυπάνε παλαμάκια». **β.** χτυπώ ρυθμικά τη μια παλάμη μου με την άλλη συνοδεύοντας με αυτόν τον τρόπο κάποιον που χορεύει. (Λαϊκό τραγούδι: **θέλω στα μπουζούκια απόψε να με πας, για δικό μου κέφι τα φράγκα να σκορπάς, κι όταν χορεύω, παλαμάκια να χτυπάς, αν μ' αγαπάς, αν μ' αγαπάς**).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας